

IR-XIV.432.2.497.2022

POSTANOWIENIE NR 8/24
ZARZĄDU WOJEWÓDZTWA ŚWIĘTOKRZYSKIEGO

z dnia 05.06.2024 roku

wydane w składzie:

- 1) Renata Janik - Marszałek Województwa Świętokrzyskiego
- 2) Grzegorz Socha - Wicemarszałek Województwa Świętokrzyskiego
- 3) Marek Bogusławski - Wicemarszałek Województwa Świętokrzyskiego
- 4) Anita Koniusz - Członek Zarządu Województwa Świętokrzyskiego
- 5) Andrzej Prus - Członek Zarządu Województwa Świętokrzyskiego

Na podstawie art. 61 § 2 pkt 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 1634, z późn. zm.), art. 9 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 9 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020 (Dz. U. z 2020 r. poz. 818, z późn. zm.), art. 123 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572, z późn. zm.), art. 41 ust. 2 pkt 4 i art. 46 ust. 2a ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2024 r. poz. 566, z późn. zm.),

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 05.06.2024 r. wniosku:

..... o wstrzymanie wykonania decyzji nr 342/24 Zarządu Województwa Świętokrzyskiego z dnia 27 marca 2024 r. utrzymującej w mocy decyzję nr 305/23 Zarządu Województwa Świętokrzyskiego z dnia 22 listopada 2023 r.

Zarząd Województwa Świętokrzyskiego jako Instytucja Zarządzająca Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020

postanawia:

odmówić wstrzymania wykonania decyzji nr 342/24 Zarządu Województwa

Świętokrzyskiego z dnia 27 marca 2024 r.

Uzasadnienie

Zarząd Województwa Świętokrzyskiego działając jako Instytucja Zarządzająca Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020, zwana dalej „Instytucją Zarządzającą”, w dniu 27 marca 2024 r. wydał decyzję nr 342/24, zwaną dalej „decyzją nr 342/24”, utrzymującą w mocy decyzję nr 305/23 Zarządu Województwa Świętokrzyskiego z dnia 22 listopada 2023 r., zwaną dalej „decyzją nr 305/23”, określającą, zwanej dalej „Stroną” lub „Beneficjentem”, reprezentowanej przez radcę prawnego, zwaną dalej „Pełnomocnikiem” przypadającą do zwrotu kwotę dofinansowania w wysokości zł ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, udzielonego w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020 na podstawie umowy o dofinansowanie nr Decyzja nr 342/24 stała się ostateczna wraz z dniem jej wydania. W dniu 10 maja 2024 r. do Instytucji Zarządzającej wpłynęła skarga z dnia 7 maja 2024 r. na decyzję nr 342/24, w której Pełnomocnik Beneficjenta zaskarżył w całości ww. decyzję i wniósł o jej uchylenie, a także wniósł o uchylenie decyzji poprzedzającej tj. decyzji nr 305/23. Ponadto, Pełnomocnik Beneficjenta wniósł o wstrzymanie wykonania zaskarżonej decyzji nr 342/24, a także o zasądzenie kosztów zastępstwa prawnego według norm przewidzianych na rzecz Skarżącego oraz zwolnienie Skarżącego w całości od kosztów sądowych, w tym od uiszczania wpisu od skargi.

Pełnomocnik Beneficjenta wnioski o wstrzymanie wykonalności decyzji uzasadnia powstaniem znacznej szkody, a nawet ryzykiem utraty środków na utrzymanie jego i jego rodziny. Ponadto twierdzi, że skutki szkody powstałej w przypadku zapłaty kwoty objętej zaskarżoną decyzją byłyby niemożliwe do odwrócenia.

Właściwość Zarządu Województwa Świętokrzyskiego do rozpatrzenia przedmiotowej sprawy wynika z art. 61 § 2 pkt 1 ustawy — Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, zwanej dalej „p.p.s.a.”, gdzie wskazano, że w razie wniesienia skargi na decyzję lub postanowienie organ, który wydał decyzję lub postanowienie, może wstrzymać, z urzędu lub na wniosek skarżącego, ich wykonanie w całości lub w części, chyba że zachodzą przesłanki, od których w postępowaniu administracyjnym uzależnione jest nadanie decyzji lub postanowieniu rygoru natychmiastowej wykonalności albo, gdy ustawa szczególnie wyłącza wstrzymanie ich wykonania. W świetle art. 9 ust. 1 pkt 2 ustawy o

zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020, zwanej dalej „ustawą wdrożeniową”, instytucją zarządzającą jest zarząd województwa w przypadku regionalnego programu operacyjnego.

Ponadto, zgodnie z art. 9 ust. 2 pkt 9 lit. a ustawy wdrożeniowej do zadań instytucji zarządzającej należy wydawanie decyzji o zwrocie środków przeznaczonych na realizację programów, projektów lub zadań oraz decyzji o zapłacie odsetek, o których mowa odpowiednio w art. 207 ust. 9 i art. 189 ust. 3b ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, zwanej dalej „u.f.p.”.

W świetle art. 41 ust. 2 pkt 4 ustawy o samorządzie województwa do zadań zarządu województwa należy w szczególności przygotowywanie projektów strategii rozwoju województwa, planu zagospodarowania przestrzennego i regionalnych programów operacyjnych oraz ich wykonywanie.

Zawarty w złożonej skardze wniosek o wstrzymanie wykonania decyzji nr 342/24, Pełnomocnik Beneficjenta uznał za zasadny z uwagi na ryzyko narażenia Beneficjenta na powstanie znacznej szkody, a nawet ryzyko utraty środków na utrzymanie jego i jego rodziny. Skutki szkody powstałej w przypadku zapłaty kwoty objętej zaskarżoną decyzją byłyby niemożliwe do odwrócenia.

W ocenie Instytucji Zarządzającej przedmiotowy wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Z art. 61 § 1 p.p.s.a. wynika, że zasadą jest to, że wniesienie skargi nie wstrzymuje wykonania aktu lub czynności. W art. 61 § 2 pkt 1 p.p.s.a. przewidziano jeden z wyjątków, który zezwala organowi na fakultatywne wstrzymanie wykonania decyzji lub postanowienia. Wyjątek ten nie może zostać zastosowany m.in. wtedy gdy zachodzą przesłanki, od których w postępowaniu administracyjnym uzależnione jest nadanie decyzji lub postanowieniu rygoru natychmiastowej wykonalności.

Na podstawie art. 108 § 1 ustawy - Kodeks postępowania administracyjnego, zwanej dalej „k.p.a.”, rygor natychmiastowej wykonalności może być nadany m.in. ze względu na inny interes społeczny.

Interes ten wyraża się w obowiązku szybkiego prowadzenia postępowań, który to obowiązek wynika z art. 12 § 1 k.p.a.

W ocenie Instytucji Zarządzającej argumentem przemawiającym za brakiem podstaw do uwzględnienia wniosku, jest fakt, iż kwota przypadająca do zwrotu pochodzi w całości ze środków unijnych, których Instytucja Zarządzająca jest jedynie dysponentem i które mogą

być przeznaczone jedynie na wydatki uznane za kwalifikowalne w danym działaniu programu operacyjnego i zgodnie z warunkami dofinansowania wskazanymi w umowie o dofinansowanie. Środki wydatkowane w sposób nieprawidłowy muszą zostać zwrócone do budżetu Unii Europejskiej na koniec danego okresu programowania.

Niedopuszczalne jest pozostawienie wkładu finansowego pochodzącego z budżetu UE na projekt, który nie przyniósł realizacji założonego celu projektu w zakresie niwelowania negatywnych skutków epidemii COVID-19. W związku z czym, Instytucja Zarządzająca zobowiązana jest do wykorzystania wszelkich dostępnych środków, w tym postępowania egzekucyjnego w celu odzyskania nieprawidłowo wydatkowanych środków.

W ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020 Beneficjentowi na podstawie umowy o dofinansowanie zawartej z Instytucją Zarządzającą przyznano dofinansowanie ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w łącznej wysokości zł, które zostało wypłacone roku. Mając na uwadze fakt, że Beneficjent nie był uprawniony o ubieganie się o dofinansowanie kapitału obrotowego w ramach schematu A do którego złożył wniosek o dofinansowanie, Zarząd Województwa Świętokrzyskiego w stosunku do Beneficjenta wydał decyzję nr 305/23 określającą kwotę dofinansowania do zwrotu w wysokości zł wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, naliczanymi od dnia przekazania tego dofinansowania do dnia zwrotu tych środków na wskazany w decyzji rachunek bankowy Instytucji Zarządzającej.

Beneficjent od momentu doręczenia wezwania do zwrotu środków, poprzez cały okres trwania postępowania administracyjnego nie dokonał żadnej, nawet częściowej wpłaty przedmiotowego zobowiązania. Należy zauważyć, iż wysokość przedmiotowego zobowiązania systematycznie wzrasta, aż do dnia całkowitego uregulowania tego zobowiązania. Na dzień wnioskowania przez Pełnomocnika Beneficjenta o wstrzymanie wykonania decyzji ostatecznej tj. na dzień 10 maja 2024 r. przedmiotowe zobowiązanie wynosiło zł, a jego wartość stale wzrasta o kwotę naliczanych za każdy dzień odsetek w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych.

Beneficjent biorąc dofinansowanie był świadomy jakie konsekwencje ponosi za sobą wydatkowanie środków unijnych w sposób nieprawidłowy.

Wnioskowane przez Pełnomocnika Beneficjenta wstrzymanie wykonania ostatecznej decyzji o zwrocie spowoduje w rezultacie znaczny wzrost wysokości tego zobowiązania oraz niemożliwość jego wyegzekwowania przed zamknięciem programu operacyjnego na lata 2014-2020. Instytucja Zarządzająca zobowiązana została do niezwłocznego odzyskiwania

środków dofinansowania wykorzystanych z naruszeniem procedur i podjęcia działań zmierzających do rozliczenia tych kwot z Komisją Europejską przed zamknięciem programu operacyjnego tj. RPOWŚ na lata 2014-2020. Termin zamknięcia Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020 zbliża się ponieważ w dniu 13 grudnia 2023 r. uchwałą nr 8288/23 został przyjęty zaktualizowany dokument pn. „Zasady zamykania Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020”. W takiej sytuacji oraz mając na uwadze ww. interes publiczny wstrzymanie wykonania zaskarżonej decyzji jest więc niezasadne.

Strona jako Beneficjent, realizujący projekt dofinansowany ze środków wspólnotowych, w umowie o dofinansowanie zobowiązana była do ustanowienia zabezpieczenia prawidłowej realizacji umowy o dofinansowanie. W umowie tej jako zabezpieczenie prawidłowej realizacji wskazano: weksel własny in blanco wraz z deklaracją wekslową.

Zdaniem Instytucji Zarządzającej trudno jest więc w niniejszej sprawie wykluczyć wyczerpanie wszelkich możliwości zaspokojenia przedmiotowej zaległości. Dopóki istnieją niewykorzystane możliwości w tym zakresie, dopóty wstrzymanie wykonalności decyzji ostatecznej przed ich wyczerpaniem byłoby sprzeczne z interesem publicznym.

Należy przede wszystkim podkreślić, że Pełnomocnik Beneficjenta nie uzasadnił w sposób wyczerpujący przesłanek wstrzymania wykonalności decyzji. Do skargi na decyzję nr 342/24 Zarządu Województwa Świętokrzyskiego zostały załączone następujące załączniki:

- 1) wniosek o przyznanie pomocy (PPF),
- 2) wydruk z CEIDG,
- 3) kopie aneksu nr z dnia r. do umowy zlecenia nr z dnia r. na jako zleceniobiorcę,
- 4) odpis skargi wraz z załącznikami.

We wniosku o przyznanie pomocy skierowanym do Sądu Beneficjentka wskazała, że prowadzona działalność gospodarcza została zawieszona z dniem r. z uwagi na brak jej rentowności, nie posiada oszczędności a jedynie w formie Ponadto ma na utrzymaniu i w związku z faktem, że utrzymuje całą rodzinę z wynagrodzenia z tytułu umowy zlecenia z której w zależności od liczby przepracowanych godzin otrzymuje przeciętnie zł netto za miesiąc oraz, że ponosi stałe wydatki w łącznej kwocie zł. Mając na uwadze powyższe należy zauważyć, iż nie zostały załączone żadne dokumenty finansowe potwierdzające sytuację materialną Beneficjenta i jego rodziny.

Instytucja Zarządzająca nadmienia, iż na Stronie, ubiegającej się o wstrzymanie wykonalności decyzji spoczywał obowiązek potwierdzenia słuszności wnoszonych twierdzeń.

W przypadku braku wykazania tych przesłanek oraz nie uszczegółowienia wnoszonych wniosków, skutki niewykazania tych okoliczności istotnych dla niniejszego rozstrzygnięcia będą obciążać właśnie Stronę. Strona powinna podejmować takie czynności, które przekonałyby orzekającego o zasadności pozytywnego rozpatrzenia wniosku, ponieważ rozstrzygnięcie w tej kwestii zależy od tego, co przez Stronę zostanie wykazane.

W ocenie Instytucji Zarządzającej przedmiotowy wniosek na gruncie treści przepisu 61 § 2 pkt 1 p.p.s.a. jest niezasadny, a co za tym idzie nie zasługuje na uwzględnienie.

Wobec powyższego, Instytucja Zarządzająca postanawia jak w sentencji.

Pouczenie

Na postanowienie nie przysługuje środek zaskarżenia.

MARSZAŁEK
WOJEWÓDZTWA ŚWIĘTOKRZYSKIEGO
RENATA JANIK

(dokument podpisano elektronicznie)

Postanowienie otrzymują:

- 1) Radca prawny
- 2) a/a